



КНИЖКА ОСМА

1935—1936

ГОДИНА XXXI

ПРИСПИВНА ПЪСЕНЬ

Бабичка люлѣ
своя внукъ, унесенъ
въ дрѣмка и му пѣ
тая малка пѣсень:

„Нани, нани, нани,
спи ми, рожбо мила,
зарадъ тебъ е баба
днеска подранила.

Отъ гората рано
е набрала гѣбки,
като тѣхъ да бждатъ
бѣли твойтѣ жѣбки.

Отъ цвѣтенца полски
китка ти е свила —
дано на лице ти
грѣй усмивка мила!

А вѣнче красиво
отъ синчець увила —
косата ти да е
мека като свила!

Нанизъ ти наниза
нанизъ отъ парички —
ясни да ми бждатъ
твоитѣ очички!

Нани, нани, нани,
спи ми, рожбо мила,
зарадъ тебъ е баба
днеска подранила“.

Калина Малина

